فیش منبر

موضوع:

شرح احادیث منتخب کتاب خصال

سخنران:

مقام معظم رهبری

جهت عضویت در
کانال محراب کلیک کنید.

عَنْ أَبِی عَبْدِ اللهِ (علیه السلام) قَالَ: حَسْبُ الْمُؤْمِنِ مِنَ اللهِ نُصْرَةً أَنْ یَرَی عَدُوَّهُ یَعْمَلُ بِمَعَاصِی اللهِ.

امام صادق (علیه‌السلام) فرمود: همین نصرت الهی برای مؤمن بس است که ببیند دشمنش مشغول معصیت خدا است.

خصال، ج۱، ص۲۷، حدیث ۹۶

نشانه نصرت الهی برای مؤمن

[امام صادق (علیه‌السلام) می‌فرماید:] «حَسْبُ الْمُؤْمِنِ مِنَ اللهِ نُصْرَةً أَنْ یَرَی عَدُوَّهُ یَعْمَلُ بِمَعَاصِی اللهِ»؛ شکی نیست که خدای متعال بنده‌ی مؤمن را نصرت می‌کند؛ البته این نصرت شکل‌های مختلفی دارد، همچنان که شروط گوناگونی هم دارد. این‌طور نیست که خدای متعال در همه‌ی احوال متعهد باشد که بنده دارای ایمان را در معارضاتش، در مبارزاتش با دشمنان دین و دشمنان خدا نصرت کند، یاری کند. این نصرت الهی شرط دارد؛ همچنان که این نصرت اشکال مختلفی هم دارد؛ همیشه این‌طور نیست که مثلاً فرض کنید انسان منتظر باشد که ملائکه‌ی الهی -﴿بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ

جهت عضویت در
کانال محراب کلیک کنید.

الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾[1]- بیایند و بزنند به دشمن؛ نصرت الهی شکل‌های مختلفی دارد.

یکی از این شکل‌ها این است که دشمن مؤمن سرگرم بشود به معاصی الهی؛ [امام صادق (علیه‌السلام) در] این روایت این مورد را ذکر می‌کند که وقتی می‌بینید دشمن شما سرگرم معصیت خدا است، این یک نصرت الهی است برای شما؛ زیرا که معاصی الهی دارای آثاری هستند و این آثار در زندگی انسان، در سرنوشت انسان، در عملکرد انسان اثر می‌گذارد، تغییر می‌دهند، جهت‌ها را عوض می‌کنند. وقتی که دشمن شما سرگرم معصیت خدا است، مثل کسی که فرض بفرمایید دشمن او دچار موادّ مخدر است، خب این موادّ مخدر او را روزبه‌روز ضعیف می‌کند، یا [دچار] مشروبات الکلی است، خب این مشروبات الکلی تصمیم‌گیری او را، عملکرد او را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ معصیت الهی هم همین‌طور است؛ آثار مخربی در وجود انسان دارد؛ و این یک نصرت الهی است در حقّ مؤمن.

خب این معنا که به جای خود محفوظ؛ یک درس بزرگی که از این جمله باید گرفت، این است که مؤمن خودش را هم مبتلای به آن بیماری نکند، وَالّا اگر چنانچه خود مؤمن هم دچار معصیت خدا شد، معنایش این است که خود مؤمن هم به همان بلایی که دشمن او خود را به آن دچار کرده، دچار بشود. یعنی این برای ما درس است که از معصیت الهی بپرهیزیم؛ نه

[1] سوره آل عمران آیه ۱۲۵

جهت عضویت در
کانال محراب کلیک کنید.

فقط از باب اینکه معصیت الهی است، خدا را ناخشنود می‌کند که این از بزرگ‌ترین بلایای برای انسان است که مورد سخط[۲] الهی قرار بگیرد، بلکه حتّی از این جهت هم که خود این معصیت الهی انسان را ناکام می‌کند، تأثیرات مخربی در پیشرفت انسان، در هدف انسان، در جهت‌گیری انسان می‌گذارد. بنابراین معنایش این‌طور شد که نصرت الهی برای مؤمن همین بس که ببیند دشمن او به معاصی خدا عمل می‌کند و دچار معصیت الهی است.

۱۳۸۱/۸/۲۴

[۲] خشم، غضب

جهت عضویت در
کانال محراب کلیک کنید.